

Du Liv
Sofia Karlsson

D A G Bm
Gdim F#m G A D

D Bm G A D
D Bm/A G A G A D

Du liv, vad du ÄndÄr Äor ensamt armt,
mot den drÄm vi drÄmde om dig!
Och dock ha vi Älskande Ärligt och varmt
sÄtt rosor vid villande stig.

SÄtt rosor, sÄtt med vÄr bÄste vÄn,
att vattnas av dalarnas dagg -
men gingo en hÄstdag den vÄgen igen
och blÄdde av nÄsslor och tagg.

Du liv, vad du ÄndÄr Äor ensamt lÄngt,
nÄr du vÄxer i skuggans ljus!
NÄr knopparna torka och hava det trÄngt
bland kullar av sollÄst grus.

Du sjunger oss sÄnger att sorg Är kort,
lÄtsar trÄsta nÄr sol gÄr ner -
men hav dina visors buller bort,
jag orkar ej hÄra dem mer!

HÄr somnar en man frÄn sitt eget ve,
hÄr slutar ett djur sin strid -
du liv, det var allt du hade att ge
och detta Är dÄdens frid.